

Parrotiopsis jacquemontiana

Hoogte	3-6 (7) m
Kroon	eerst ovaal, later rond, halfopen
Schors en takken	twijgen geelgrijs, bast grijs, glad
Blad	rond tot breed eirond, 3-8 cm lang, iets glanzend donkergroen
Herfstkleur	geel
Bloemen	bundels groengele meeldraden, met 4-6 witte bracteeën aan de basis, mei
Vruchten	gehoornde doosvrucht, bruingroen, circa 1 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	voedzame, vochthoudende maar goed doorlatende bodem, niet op kalkrijke grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Toepassing	parken, begraafplaatsen, grote tuinen
Vorm	meerstammige boom
Oorsprong	Westelijke Himalaya, Kashmir, Noordoost-Iran

Parrotiopsis jacquemontiana is in naam verwant aan Parrotia, maar is, dankzij de opvallende bloei, gemakkelijk daarvan te onderscheiden. Het is een forse struik tot kleine, vaak meerstammige boom. Op jonge leeftijd heeft P. jacquemontiana een ovale kroon, maar deze wordt later rond. De geelgrijze twijgen zijn donsachtig behaard. Het iets glanzende, donkergroene blad kleurt diepgeel in de herfst. De bloei van P. jacquemontiana is opvallend. Bundels van circa 20, kroonbladloze bloemen staan bijeen en zien er in feite uit als één dichte bundel meeldraden. De stampers zijn korter en verscholen tussen de meeldraden. Aan de basis van iedere bundel staan vier tot zes crèmewitte bracteeën (bloemdekbladeren, net zoals bijvoorbeeld bij Cornus kousa). Dit onderscheidt Parrotiopsis van de andere leden van de Hamamelisfamilie.

Parrotiopsis jacquemontiana groeit het best op voedzame, vochthoudende maar goed doorlatende grond. Op kalkrijke grond zal de groei verminderen en zal ook de bloeirijkheid afnemen. Evenals Parrotia verdraagt Parrotiopsis veel warmte en direct zonlicht. Geschikt als park- of tuinboom, of op begraafplaatsen e.d.